

V úvodní kapitole P. Macek a M. Tyrlík definují základní pojmy představující sebepojetí a zkušenosti s vlastním já. Studie M. Tyrlíka představuje mechanismy, kterými se naše chování k druhým lidem a jejich prožívání stává součástí našeho sebesystému a jak se zpětně tyto obsahové i procesuální stránky sebesystému podílejí na jednání, které souvisí s jinými lidmi. V další studii se autoři snaží poukázat na některé cesty, kterými se může úsilí o hledání určité harmonie a integrity u současných dospívajících ubírat. Autorka Z. Sakařová se ve své kapitole zabývá konstruktem/konceptem možných já. V kapitole R. Hytycha a P. Macka se autoři snaží poukázat na důležitost kulturněhistorického pohledu na téma identity a sebepojetí v období dospívání. V další kapitole A. Wyrobková ukazuje, že spolu s reprodukční „specializací“ existuje řada kulturně podmíněných mužských a ženských společenských rolí, jejichž sdružení pro reprodukční specializace může být docela oprávněné na počátku lidských dějin. V poslední kapitole autoři A. Ševčíková a D. Šmahel zkoumají, jak dospívající konstruují virtuální identitu, jakým způsobem se ukazují v prostředí, kde fyzické znaky a osobní charakteristiky chybí.

Kniha jako celek se zabývá sebepojetím a identitou adolescentů v dnešní době, přináší také poznatky autorů z jejich výzkumů. Autoři nás seznamují s možnostmi dospívajících při hledání jejich vlastní cesty k sebeobjevování, ať už se jedná o společnost, jakou známe nebo společnost virtuální.